

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

329. An Religiosus possit beneficium suum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

causa, ut possit exire claustro, & degere in habitu clericali seculari, & habere beneficia, non tamen possit obtinere illud, quod habebat ante professionem, & ex causa professionis dimisit, citat pro hoc Innoc. Host. Abb. in c. post translationem. de renunc. & Majol. ubi ante l. 3. c. 6.

3. Denique ad dictam renunciationem factam intra 2. illos menses juxta decretum Trid. non requiritur consensus Superioris regularis, tradunt Pirh. Azor. ll. cit. occasione horum multa utiliter leges apud Barbof. cit. c. 42. ferè per tot. de bonorum aliorum renunc. aliisque contractibus, testamentis &c. factis à talibus ad religionem transeuntibus. Item vide Engels ad tit. de regular. & transeuntibus ad religionem, a n. serè 27.

Questio 329. An religiosus resignare possit beneficium suum?

Respondeo: Præter dicta §. precedenti, ubi quod Abbatia regularis & Prioratus resignari possit, sed hanc obtinens est religiosus. Item quod beneficia manualia, qualia ferè sunt beneficia regularia religiosorum, resignari queant. Potest religiosus prælatuz, etiam extraneæ, quam legitime, seu de licentia sui Superioris regularis (hujus enim licentia ad hoc requiritur, de quo vide Laym. c. si religiosus. de elect. in 6. §. quia vero. à n. 2.) acceptavit, renunciare, etiam absque prælati Ordinis consensu. Laym. locoyam cit. n. 6. citans Sanch. l. 7. de relig. c. 29. n. 70. contra Imol. in c. Raynuius. de testam. n. 71. Quia sicut Ordinis prælati religiosum cogere nequit ad acceptandam dignitatem extra ordinem, ut Laym. Th. mor. l. 4. tr. 2. c. 15. q. 3. dicto 2. ita nec eum cogere potest ad reninendum, seu non renunciandum, adeoque sine licentia potest eam resignare, quia religiosus velle & nolle non habet, seu dependet ex voluntate prælati in iis tantum, quæ ad Ordinis regulam & institutum spectant; prælatura autem extra ordinem magis subducit religiosum à regula & instituto, ita ferè Laym. ad cit. c. si religiosus. sub. cit. n. 6.

Questio 330. An femina v. g. Abbatissa possit resignare?

Respondeo primò: Suppositionis loco, tametsi femina, ut dictum alias, utpote incapax ordinis Ecclesiastici, habere nequeat in rigore beneficium Ecclesiasticum. Paris. l. 3. q. 12. n. 1. & 2. (addens tamen hoc procedere in beneficiis simplicibus & curatis) habere tamen potest, ut idem n. 3. beneficium habens in se dignitatem & administrationem, scilicet Abbatissatum & Priorissatum, seu quocunque alio nomine vocetur, non secus ac Abbates habent dignitatem cum administratione; & quandoque non in solas moniales suas, sed etiam extra; & ideo visitare possunt non quidem per seipsas, sed aliis committendo visitationem, ut Pavin. tr. de visitat. q. 33. Pufcus de visitat. l. 1. c. 2. n. 15. & alii apud Paris. n. 5. & sic posse Papam concedere feminae dignitatem in titulum vel administrationem, faciendo illam Abbatissam seu Priorissam, vel Præpositam perpetuam, ait Paris. loc. cit. n. 13. ex Sarn. in reg. de trienn. q. 3. Mandos. de infirm. a. 3. n. 1. adeoque feminas posse habere prælaturas, ait ibidem n. 14. ex Rebuff. de pacif. poss. n. 4. & consequenter, ut concludit n. 15. Abbatissatum esse beneficium, non masculorum, sed foeminarum. His positis,

P. Lauren. Fori Benef. Tom. III.

2. Respondeo secundò: Talem foeminam habentem istiusmodi dignitatem in titulum, vel administrationem à Papa, posse illam resignare, etiam in favorem. Paris. loc. cit. citans Sarn. de infirm. resig. q. 6. Mandos. ad eandem reg. q. 3. & Rotam in Tullens. Abbatissatis. Unde etiam locum habet regula de triennali in foemina, si ea per triennium pacifice possederit dignitatem Ecclesiasticam, ut non possit molestari in petitorio, nec in possessorio. Paris. n. 20. citans Sarn. ad reg. de trienn. q. 3. Rebuff. de pacif. poss. in 1. ampliat. n. 3. Item locum habet regula de infirm. resignan. Paris. n. 22. citans Sarn. ad hanc reg. q. 6. Mandos. q. 3. Subjungit nihilominus Paris. nu. 23. hodieum istiusmodi resignationem in favorem in Italia non admittendam propter constitutionem Gregorii XIII. 84. statuentem, ut Abbatissa & alia Præfata monialium in Italia ad triennium tantum eligantur. Quod ipsum tamen limitandum ait: Nisi admitteretur resignatio talis cum derogatione dictæ constitutionis.

Questio 331. An exempti resignare possint sua beneficia?

Respondeo affirmativè: Paris. l. 3. q. 11. n. 1. citans gl. in c. si Abbatem. de electione. in 6. Calderin. cons. 3. de renunc. Per. de Perusio. tr. de perm. p. 2. q. ult. cum communi. Nequit tamen hæc resignatio fieri coram Ordinario, sed faciendam coram Papa, de quo §. seq. vide plura compendio dicta de exemptis apud Paris. cit. q. 11. à n. 3.

Questio 332. An infirmi resignare possint, ita ut rata & firma sit eorum resignatio?

Respondeo ad primum: Graviter infirmi etiam morti proximi resignare possunt, non tantum simpliciter, sed & in favorem; quia tales & alios legitimos actus celebrare possunt, v. g. transigere, condere testamentum, matrimonium contrahere, examinari in testes, conferre beneficia, leges condere, absolvere &c. Paris. l. 3. q. 10. per tot. Garc. p. 11. c. 3. nu. 57. Azor. p. 2. l. 7. c. 20. q. 5. Pirh. ad tit. de renunc. n. 30.

2. Respondeo ad secundum: Verumtamen resignatio infirmi, dum constat de infirmitate resignantis non solet admitti in Curia, nisi resignans post factam resignationem supervixerit 20. diebus. Paris. loc. cit. n. 8. Pirh. Garc. Azor. ll. cit. Et talis resignatio, ubi obitus resignantis contigerit intra 20. dies, nulla est; de quo est regula Cancellariæ de infirmis resignantibus, seu de 20. quæ est in ordine 19. & quæ sic habet, prout exstat apud Lott. l. 3. p. 15. nu. 1. & alios juxta publicationem factam ab Alex. VII. die 7. Aprilis 1655. Item voluit, ut si quis in infirmitate constitutus resignaverit, sive in Romana Curia, sive extra illam aliquod beneficium, sive simpliciter, sive ex causa permutationis, vel alias dimiserit, aut illius commenda cesserit, seu ipsius beneficii dissolutioni consenserit, etiam vigore supplicationis, dum esset sanus, signata, & postea infra 20. dies per ipsum resignantem præstandi consensus computandos, de ipsa infirmitate decesserit, & ipsum beneficium quovis auctoritate conferatur, collatio hujusmodi sit nulla, ipsumque beneficium nihilominus per obitum censeatur vacare &c. Circa quam regulam, quia ejus usus hodieum est frequentissimus, ut Paris. l. 12. in præfat. & Chok. ad hanc regulam nu. 9. plura examinanda veniunt.

Uude